

Lily Tiffin
A BUNJEL

Lily Tiffin: A b'únjel

Lily Tiffin

A bűnjel

(Részlet)

Regény

(Részlet)

Lomart Kiadó

*A digitális kiadás a 2008-ban megjelent
ISBN 978-963-9632-15-8 számú
kiadás változtatás nélküli másolata.
A digitális kiadás éve 2010.*

Nyomtatott kiadás 2008: ISBN 978-963-9632-15-8
Digitális kiadás 2010: ISBN 978-963-9632-20-2

Copyright © 2008, 2010 Lily Tiffin
Copyright © 2008, 2010 Lomart Kiadó
All rights reserved - Minden jog fenntartva
A kötet bármilyen másolása, reprodukálása, bele-
értve az elektronikus adatrögzítő rendszerekben
való tárolást, a mikrofilm készítést, filmgyártást,
média vagy üzleti célokra történő felhasználást,
a kiadó előzetes írásbeli engedélyéhez van kötve.

Lomart Kiadó
www.lomart.hu
Felelős kiadó: Vizvári Zsolt
Nyomdai előkészítés és borító: TreGatti

Első fejezet

A bostoni reggel aranyló napsugarai áthatolva a függöny lágy szövetén, ragyogó fénnel töltötték meg a konyhát, az étkezőt és a nappalit. Rosemary, miközben a reggelit készítette, időnként megállt, eltöprengett, majd folytatta a terítést. Michael, miközben a lépcsőn lépkedett lefelé, megpillantotta Rosemaryt, ahogy a pult mellett áll, és merengve néz maga elé. Szőkésbarna, göndör haja szinte teljesen szőkének tűnt most, ahogy ott állt a reggeli napfényben. Fehér háziköntöse lágyan ölelte körül testét. Csak formás vádlijai villantak ki alóla. Rosemary, meghallván Michael lépteit, megfordult, és elmosolyodott.

- Jó reggelt Michael!

- Szia drágám, sokáig fenn voltál az éjjel?

- Á, mostanában nem bírom olyan jól az éjszakázást. Alig dolgoztam már, miután te lefeküdtél.

- Ahhoz képest elég frissnek látszol!

- Van benne gyakorlatom...

- Na és hogy haladsz?

- Egész jól. A 36. sír feliratát már majdnem teljesen megfejtettem. Képzeld, beleillik a maja naptárról eddig kialakított elméletembe. Tudod, ez is egy eseményt ír le, a hosszú számítás rendszerét alapul véve. A dátumot már meghatároztam, átírtam a mi időszámításunknak megfelelően...

Ahogy a tányérokat és a csészéket rendezgette Rosemary az asztalon, haja előreomlott, köntöse kissé szétnyílt, és Michael ellenállhatatlan vágyat érzett, hogy odamenjen hozzá, és átölelje. Ahogy a nyakát megcsókolta, érezte az ismerős illatot: Rosemary bőrének természetes, kellemes, meleg illatát. Csodálta a lányt. Ahogy reggeliztek, szinte végig őt nézte. Finom mozdulatait, köntöse alól kivil-

lanó barna, bársonyos bőrét. De leginkább az arcát szerette nézni. Telt, piros ajkai szépen mozogtak, ahogy a szavakat formálta, szép, hosszú szempillái alatt igéző, sárgásbarna szembogarát sötétbarna sáv keretezte. És ami tökéletessé tette az összhangot: szemének színe szinte teljesen megegyezett a haja színével. Michael mindig elcsodálkozott a színek és a formák ilyen tökéletes összhangján, amikor a lányt nézte.

Rosemary még sokáig mesélt kutatásainak legújabb eredményeiről, de Michael nem igazán fogta fel a hallottakat. A lány látványa, és dallamos hangja teljesen lekötötte, és elbűvölte minden érzékszervét. Rosemary egyre gyorsabban sorolta legfrissebb elméleteit, majd az órájára pillantott, és megdöbbenve mondta:

- Te jó ég, ha nem sietek, még elkésem. 9-kor előadást kell tartanom az egyetemen a maja szövegek megfejtésének történetéről. Ja, és holnap két tanulmányt is le kell adnom, úgyhogy ma sokáig bent maradok az intézetben. Ne várj rám, valószínűleg csak későn jövök.

- Kár, pedig azt hittem, ma együtt vacsorázunk. Kinéztem egy jó kis éttermet. Biztosan tetszene neked.

- Sajnálom, de ma nem megy, Michael. De még a héten bepótoljuk, megígérem.

Rosemary villámgyorsan felöltözött, összeszedte iratait, és már ment is.

Michael még mindig ott ült az étkezőasztalnál, és szomorúan nézett maga elé. Megint egy magányos este vár rá. Ki nem állhatta a magányos estéket. Egy kicsit még eltöprengett sanyarú sorsán, aztán felöltözött, beült a Mazdába és elhajtott.

